

Team Bericht 9 mei 2021

Na het vorige bericht en een extra mail heb ik jullie opgegeven aan de Roeicommissie voor de gevraagde deelname aan de RoWi. Dit was even een zakelijke actie tussendoor. Ik ga nu weer over op de wekelijkse, meer filosofische column.

“RoWi”, ik had me al afgevraagd, waarom niet RoWiBl (spreek uit: *rowiebel*). Dat is de afkorting van Rood-Wit-Blauw, de basiskleuren van ons Geusje.

Als je even op Google kijkt, zie je dat “RoWiBl” een unieke naam is. Dat kan je van RoWi niet zeggen, onder die naam zie je: coatingbedrijf, outlet, witgoed, straalbedrijf, kennel en nog veel meer. We zullen dus gelukkig wel geen proces over het stelen van een naam krijgen. Dezelfde naam kan best lastig zijn, denk maar eens aan “Vrijbouter kampeerartikelen” uit Woerden en onze eigen Vrijbouter.

Maar de kernvraag is: waarom hebben wij maar één Gastronaut die structureel op de RoWi wil? Dit kan geen onverschilligheid van de anderen zijn.

Ik denk dat het komt omdat de wedstrijdroeiers (onze ene Gastronaut doet af en toe mee aan wedstrijden) willen winnen.

Zij staan voor kracht, voor winnen, voor optimaliseren, voor alles geven en tot het gaatje gaan. Voor Gastronauten ligt dit anders, zij willen beleving en ervaring. Het roeien is een organisch geheel met het water, ontspanning en de omgeving. Een bijna spirituele activiteit.

Het is niet voor niets dat wij na het roeien samen koffie drinken, dat is om elkaar te helpen terug te keren tot de werkelijkheid

Een Gastronaut geniet van het geel wordende riet in het najaar en de nestelende meerkoeten in het voorjaar.

De wedstrijdroeier geniet van het hardop voorlezen van de snelheden door de stuurman.

Bekijk het ook eens aan de hand van het door de Gastronauten wegbrengen van de Gig naar de Spiegelplas ten behoeve van een wedstrijd voor onze wedstrijd ploegen.

Een van de Gastrouten kon vertellen dat hij onderweg 32 nesten van meerkoeten, zwanen en waterhoentjes had gezien. De wedstrijdroeier neemt de boot over en herinnert zich later alleen de 30 cm verschil aan de finish en het aftroeven van een tegenstander bij de boei. Daar is dus niets spiritueels aan. Zijn wij of zij daardoor minder? Nee, ieder doet gewoon zijn eigen ding.

Neem nou een orkest, de een heeft als publiek een top beleving aan het luisteren en de muzikant heeft een top beleving omdat hij de 5 de van Beethoven mag strijken.

Wat fijn dat we Vrijbouters zijn en ieder zijn eigen weg kan volgen.

Helaas zijn er nog hogere corona-machten die daar nog grenzen stellen.

Grenzen die nog hard zijn maar wel aan het tanen en afbrokkelen zijn.

Nog even volhouden. “We’ll meet again”.

Groeten,

Henk van de Hoef

